

[Ragnhild Andersen.]

faglærte og ufaglærte Arbejdere under eet i 1944 5 420 Kr., for faglærte Arbejdere var den altsaa endnu højere, og for Aaret 1945 var Fortjenesten endda noget højere ved fuld Beskæftigelse. Jeg henviser desuden til Loven om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, hvor man regner 8 000 Kr. som Maksimum for Aarsslønnen og fastsætter Renter og Udbetalinger efter dette Beløb.

Naar vort Parti imidlertid er standset ved de 5 000 Kr., er det, fordi dette Beløb en af de sidste Dage ved Behandlingen af Invaliderenten til Militærinvaliderne er lagt til Grund for Erstatningen dér. Dette Beløb, Maksimum 5 000 Kr., vil ikke være Udtryk for fuld Retfærdighed, idet det rigtige Princip, som jeg allerede har sagt ved første Behandling, vil være at give de tilskadekomne fuld Erstatning, fuld Dagløn fra den Dag, de kommer til Skade. Imidlertid vil vort Forslag betyde et Fremskridt og et nødvendigt Fremskridt, indtil vi faar gennemført den virkelig tiltrængte, gennemgribende Revision af Ulykkesforsikringsloven, som ikke bør lade vente paa sig.

Paa Grund af, at Tiden er saa knap og Tempoet en Kende hastigt her i det høje Ting; har vi indskrænket os til disse Ændringsforslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for dem.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): De stillede Ændringsforslag, som det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen motiverede, er jo langt ved Siden af den Regulering, som er begrundet i hele Pristalsudviklingen, og jeg maa fraraade at stemme for dem.

Holger Larsen (Odense A.): Selv om mit Parti er indstillet paa og meget gerne saa en Forhøjelse af de forskellige Erstatningers Størrelse, saaledes som det ogsaa kom til Udtryk ved Udvalgsbehandlingen ovre i det andet høje Ting, kan jeg ikke anbefale at stemme for de foreliggende Ændringsforslag. Det vilde lovgivningsmæssigt være urigtigt at stemme for Ændringsforslag, vi ikke har haft Tid til en nøjere Drøftelse og Gennemgang af, og særlig her, hvor det drejer sig om et saa teknisk præget Forslag, som Tilfældet er. Idet vi henviser til det Løfte, som den højtærede Minister gav ved første Behandling her i Tinget om en snarlig Revision af Loven, vil vi ved Afstemningen over Ændringsforslagene afholde os fra at stemme og stemme for Lovforslaget ved den endelige Afstemning.

Jensen-Broby: Ændringsforslagene begrundes med, at Arbejderne ikke kan klare sig med de foreslaede Dagpenge, og at Aarsslønnen, som Invaliditetsberegningen hviler paa, er for lille. Jeg vil gerne sige til dette, at vi skal huske paa, at ved denne Forsikring er det Arbejdsgiverne og Staten, som betaler hele Præmien og Udgifterne til Administrationen, og vil den enkelte Arbejder sikre sig yderligere Dagpenge eller Invaliditets- og Dødsersatning, saa staa det ham jo frit for selv at tegne en Tillægsforsikring, som giver højere Dagpenge, højere Erstatning. Det maa de smaa Erhvervs Udøvere selv gøre. Husmanden f. Eks. maa selv tegne Tillægsforsikringer for at faa højere Dagpenge og højere Invaliditetserstatning. Det var vist ingen Skade til, om man lærte ogsaa at stille Krav til sig selv, hvis man ønsker yderligere Sikring. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne at stemme imod Ændringerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 52 Stemmer mod 10; 26 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 52 Stemmer mod 10; 26 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 52 Stemmer mod 10; 27 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 ansaas som

forkastede med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6

forkastedes med 52 Stemmer mod 9; 27 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.